

Bilag 2.**JUSTITSMINISTERIET**

Den 4. december 1975.

Notat om promillegrænser.*A. Gældende regler og retspraksis.*

Efter den gældende færdselslovs § 16, stk. 1, og lovforslagets § 53, stk. 1, medfører det straf og frakendelse af kørekortet at føre eller forsøge at føre at motordrevet køretøj, såfremt føreren har „nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde“.

Afgørelsen af, om denne bestemmelse er overtrådt, beror som udgangspunkt principielt på en vurdering af alle sagens omstændigheder, f.eks. spirituspromillen, lægens vurdering efter den kliniske prøve og forklaringerne om forbruget, om kørslen og om tiltaltes adfærd i øvrigt.

I retspraksis tillægges promillen på kørselstidspunktet imidlertid så stor vægt, at de øvrige omstændigheder kun får betydning for spørgsmålet om domfældelse eller frifindelse i et forholdsvis snævert promilleinterval, samt i de få sager, hvor promillen på kørselstidspunktet ikke er oplyst, f.eks. fordi den pågældende har holdt sig skjult, indtil al den nydte spiritus er forbrændt.

Det nævnte promilleinterval kan ikke angives præcist, men ligger lige omkring 1,00 promille for så vidt som domfældelse efter retspraksis er overvejende sandsynlig, hvis promillen på kørselstidspunktet må antages at have været over 1,00. Der forekommer imidlertid domfældelser ved lavere promiller (kun undtagelsesvis under 0,80) og frifindelser ved lidt højere promiller (kun ganske undtagelsesvis over 1,10), afhængig af sagens øvrige omstændigheder.

B. Tidligere forslag.

Bestemmelsens formulering går stort set uændret tilbage til de første regler i færdselsloven om spirituskørsel (1927 og 1932).

Promillegrænser har aldrig været gennemført. Følgende forslag herom har været fremsat:

1) I to betænkninger fra 1950 og 1954 (alkoholkommissionen og færdselslovsudvalget) foresloges, med mindretal for den gældende ordning, grænser på 0,6 (normalt bødestraf uden frakendelse) og 1,20 (frihedsstraf og frakendelse).

I folketingsudvalget om færdselsloven af 1955 opnåedes kun enighed om at ændre „på betryggende måde“ til „på fuldt betryggende måde“. Kun 3 af udvalgets medlemmer kunne gå ind for en fast promillegrænse.

2) I færdselssikkerhedskommissionens betænkning 515/1969 foresloges af alle medlemmerne en grænse på 0,8 (frihedsstraf og frakendelse). 11 af de ialt 14 medlemmer foreslog desuden en grænse på 0,5 (normalt bødestraf uden frakendelse).

3) Justitsministeriet indhentede udtalelser fra domstole, anklagemyndighed og organisationer m.v. om betænkningen, hvis forslag om en promillegrænse på 0,5 mødte overvejende modstand, medens der omvendt var overvejende tilslutning til forslaget om en grænse på 0,8.

4) Straffelovrådets betænkning 588/1970. Rådet går imod promillereglen på 0,5, men støtter enstemmigt en grænse på 0,8, dog ikke sanktioneret med frihedsstraf, men til afgrænsning af det nedre område for idømmelse af bødestraf, og således at frakendelse af førerretten inden for bødeområdet skal være fakultativ.

5) Inden straffelovrådets betænkning var offentliggjort (januar 1971), fremsatte justitsminister Thestrup i december 1970 forslag om forskellige ændringer af færdselsloven, dog ikke af § 16. Han omtalte samtidig i